

РЕШЕНИЕ

№ 323

гр. Варна, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на
шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Невин Р. Шакирова

като разглежда докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско
дело № 20223100500559 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 435, ал. 2, т. 7 и сл. от ГПК.

Образувано е по повод **жалба** с вх. № 49460/31.12.2021г., подадена от ЦВ. Г. ЦВ. –
длъжник по изпълнението – **срещу** постановление за разноси от 13.12.2021г. на ЧСИ
Христо Георгиев, рег. № 892 и с район на действие, този на ВОС по **изп.д. №**
20218920401361 по определяне на разноси.

В жалбата са наведени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на
определенията по изпълнителното дело разноси, като изчислени и начислени некоректно, в
противоречие на законовите правила, уреждащи таксите и разноските в изпълнителното
производство. С оспореният акт, ЧСИ е определили дължимите такси и разноси по
изпълнението на 381 лв., който размер е завишен неоснователно и не е съобразен с
нормативно определения възможен максимум по чл. 73а от ГПК. Ето защо обжалваното
постановление е неправилно и незаконосъобразно. Начислените такси са за изпълнителни
действия, които в действителност не са извършени или за едно и също действие е начислена
такса по няколко различни основания. Начислена е например такса от 36 лв. за изготвяне на
сметка за размера на дълга, каквато не е налична по делото. Таксата по т. 26 от Тарифата е
некоректно изчислена предвид размера на събрания дълг от 251.09 лв., вместо 25.11 лв.
Начислените разноси по т. 31 от Тарифата в размер на 29 лв. не са уточнени, при
положение че по т. 3 е начислена такса 30 лв. за 5 бр. справки относно имущество и 6 пъти е
начислена такса по т. 4 в размер на 72 лв. за изпращане по пощата на призовка, препис от
жалба, уведомление и книжа. Отправил искане в тази връзка за отмяна на обжалваното
постановление и постановяване на нов, редуциран размер на разноските, съобразен с
разпоредбите на ГПК и ТТР към ЗЧСИ.

В срока и по реда на чл. 436, ал. 2 от ГПК, вискателят Община Варна не е депозирал писмено възражение.

ЧСИ е изложил мотиви по обжалваното действие, като посочил, че изпълнителното производство е образувано по искане на Община Варна за дължими данъци. Уточнил, че с оглед релевираните възражения в жалбата, със свое разпореждане от 31.12.2021г. изменил определените разноси частично, като заличил начислената такса по т. 12 от Тарифата от 36 лв., като общият размер на обикновени такси определил на 282 лв.; пропорционалната такса по т. 26 изчислил в размер на 29.98 лв. с ДДС, а разноските в изп.д. на основание т. 31 от Тарифата – на 18.30 лв., при което общият размер на таксите и разноските се формирал като 330.28 лв. С оглед това произнасяне и данните по делото изразил становище за неоснователност на жалбата по останалите възражения.

Депозираната жалба е допустима, като подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК /съобщението за разноси е връчено на длъжника на 16.12.2021г. /л. 43-44/, а жалбата е депозирана на 31.12.2021г./, от процесуално легитимирана страна - длъжник в изпълнителния процес, срещу акт подлежащ на обжалване съгласно чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК, а именно постановление за разноси и удовлетворява изискванията за съдържание по чл. 260 и чл. 261 от ГПК.

СЪДЪТ, след като обсъди данните по изпълнителното дело и на основание чл. 437, ал. 3 от ГПК, прие за установено следното:

Изпълнителното производство е образувано по молба на Община Варна от 26.07.2021г. въз основа на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № МД-АУ-6685-1/23.08.2019г., влязъл в сила на 10.10.2019г., в който е удостоверено правото ѝ на принудително изпълнение на парично задължение на ЦВ. Г. ЦВ. в общ размер на 215.14 лв., ведно със законна лихва, формиран като сбор от задължения за данък върху превозно средство и лихва.

ПДИ е връчена на длъжника на 30.08.2021г. Видно от съдържанието ѝ задължението по изп.д. възлиза на 279.82 лв.

С писмо от 01.09.2021г. длъжникът заявил, че ще погаси задължението си, приложил квитанция за платени данъци в размер на 443.60 лв. Отправил искане за уточнение размера на таксата по т. 26 от Тарифата, която заявил, че ще плати по електронен път. С Разпореждане от 02.09.2021г. ЧСИ разпоредил да се изчислят всички такси и разноси.

С обжалваното постановление от 13.12.2021г. общият размер на таксите и разноските ЧСИ определил на 381 лв.

След постъпване на жалбата, с разпореждане от 31.12.2021г. ЧСИ изменил определените разноси частично съобразно направените възражения, като определил същия на **330.28 лв.**, включващи обикновени такси:

По т. 1 – 1 брой 24 лв. с ДДС

По т. 3 – 5 броя по 6 лв. с ДДС – 30 лв.

По т. 4 – 6 броя по 12 лв. с ДДС – 72 лв.

По т. 5 – 5 броя по 24 лв. с ДДС – 120 лв. и

По т. 9 – 2 броя по 18 лв. – 36 лв.

Общо с ДДС: **282 лв.**

Пропорционалната такса по т. 26 от ТТР изчислил в размер на **29.98 лв.** с ДДС и

Разноските по изпълнението по т. 31 от ТТР – **18.30 лв.** за такси и разноски за снабдяване с документи и справки за имущество на длъжника, банкови такси и разноски, транспорт на СИ, пощенски и куриерски разходи. В останалата част възраженията са оставени без уважение.

При така установената фактическа обстановка, **СЪДЪТ** формира следните **правни изводи:**

Съгласно даденото задължително разрешение в т. 2 от ТР № 3 от 10.07.2017г. по т.д. № 3/2015г. на ОСГТК, на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2 от ГПК подлежи всеки акт на съдебния изпълнител, в който се определя размера на задължението на длъжника за разноските по изпълнението.

Съгласно чл. 79, ал. 1 от ГПК, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника с изключение на случаите, когато делото се прекрати съгласно чл. 433 от ГПК, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство /каквото е разглежданият случай/ или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или отменени от съда. В случаите, когато изпълнението се извършва от частен съдебен изпълнител, длъжникът дължи такса и при плащане в срока за доброволно изпълнение. Таксата върху събраната сума за изпълнение на парично вземане по чл. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители, по общото правило на чл. 79, ал. 1 от ГПК е за сметка на длъжника, платил след започване на изпълнението, независимо дали е извършил плащането пряко на вискателя или сумата е постъпила по изпълнителното дело /Решение № 640 от 4.10.2010г. по гр.д. № 920/2009г. на ВКС, IV ГО; Решение № 82/08.05.2012г. по гр.д. № 1891/2010г. на ВКС, IV ГО/.

Оплакването в жалбата за начислена без основание такса по т. 12 от ТТР към ЗЧСИ за изготвяне на сметка за размера на дълга е основателно и като такова е съобразено в разпореждането от 31.12.2021г., с което ЧСИ сам изменил разноските в тази част заличавайки таксата по т. 12.

Съгласно т. 26, б. „б“ от ТТРЗЧСИ за изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума от 100 до 1000 лв. - 10 лв. + 10 на сто за горницата над 100 лв. Събраната сума в случая е в размер на 251.09 лв., а изчислена съобразно правилото на т. 26, б. „б“ от Тарифата пропорционална такса възлиза на 25.11 лв. + 20% ДДС = 30.13 лв. С разпореждането си от 31.12.2021г. ЧСИ начислил пропорционална такса в размер на **29.98 лв.** с ДДС, който не надвишава действително дължимия размер на таксата съгласно

приложимото правило. Доводът за незаконосъобразност поради това е неоснователен.

Начислените разноски по т. 31 от Тарифата в размер на 29 лв. са редуцирани до **18.30 лв.** за такси и разноски за снабдяване с документи и справки за имущество на длъжника, банкови такси и разноски, транспорт на СИ, пощенски и куриерски разходи с разпореждането на ЧСИ от 31.12.2021г.

По изпълнителното дело се съдържат доказателства за ползвани пощенски/куриерски услуги по смисъла на т. 31, б. „к“ от ТТР – изпратени препоръчани писма /л. 4, л. 21, л. 23/, както и разходи за получаване на информация и документи, свързани с длъжника и/или неговото имущество. Съгласно Забележка към т. 31 от ТТР обаче допълнителните разноски са за сметка на длъжника, когато за тях е издаден документ по ЗСч. Такива документи в изпълнителното дело действително не се съдържат, но от наличните такива удостоверяващи ползвани пощенски/куриерски услуги, съдът приема, че допълнителните разноски са действително реализирани по делото. Ето защо, както и с оглед редуцирания им размер, съдът приема, че допълнителните разноски в размер на 18.30 лв. са действително реализирани и дължими от длъжника, а размера им – коригиран с допълнителното разпореждане на ЧСИ.

В заключение, решаващият състав приема, че таксите и разноските по обжалваното постановление, изменени с последващия акт на ЧСИ от 31.12.2021г. са законосъобразно определени, при правилно приложение на разпоредбите на ГПК и ТТР към ЗЧСИ. Жалбата поради това е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ на основание чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК жалба с вх. № 49460/31.12.2021г., подадена от ЦВ. Г. ЦВ. – длъжник по изпълнението – **срещу** постановление за разноски от 13.12.2021г. на ЧСИ Христо Георгиев, рег. № 892 и с район на действие, този на ВОС по **изп.д. № 20218920401361** по определяне на разноски, изменено с разпореждане на ЧСИ от 31.12.2021г., в което общият размер на таксите разноските по изпълнителното дело е изчислен в размер на 330.28 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 437, ал. 4, пр. II от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____